

ikke acceptere, at man prøver på at forklare, at der også kan være mere uddybende synspunkter – det ville faktisk fremme debatten om Københavnsområdet – som jeg troede den her debat handlede om, og som jeg stadig væk mener er noget af det vigtigste, hvis vi ønsker, at København skal have en rimelig sund, fornuftig fremtid.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Man kan jo ikke undgå at følge med i debatten fra sit kontor – og slet ikke, når hr. Poul Nødgaard tager ordet, for så bliver der talt med temmelig store bogstaver.

Sandheden med hensyn til det omtalte møde med indenrigsministeren er, at først var der et generelt møde, hvor alle ordførere, alle partier, var repræsenteret, med en orientering om, hvad der skulle ske, og efterfølgende var partierne enkeltvis eller parvis ovre hos ministeren.

Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti var sammen til møde med indenrigsministeren. Da mødet stort set var slut, kunne vi godt se, hvor det bar henad. Derfor kom vi med den melding over for indenrigsministeren, da vi vidste, at indenrigsministeren ikke ville være med til at nedlægge amterne, og at Folketinget ikke ville være med til at nedlægge amterne.

Det, der var til diskussion på det tidspunkt – og det gav vi klart og tydeligt udtryk for – var ikke, om vi skal nedlægge amterne, eller vi ikke skal gøre det, men det var valget mellem stor-amtsmodellen og småamtsmodellen. Der var vi mest tilhængere af den store model, bl.a. fordi man på den måde jo så i hvert fald får nedlagt en del amter. Og umiddelbart efter, at hr. Aage Brusgaard kom med den oplysning på det møde, meddelte hr. Ole Donner fra Dansk Folkeparti, at det var Dansk Folkeparti enig i.

Det er virkelighedens verden. Det er lidt for meget, at man skal komme herved og berigtige, hvad der er foregået på møder. Men i øvrigt kan jeg da sige, at indenrigsministeren jo også var til stede på mødet, og indenrigsministeren kan selvfølgelig bekræfte det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu har vi ikke andre muligheder end at bede indenrigsministeren om at gå på Folketingets talerstol og afkræfte det, hr. Tom Behnke fremførte.

Vi gav på intet tidspunkt ved det møde udtryk for, at vi gik ind for storamtet. Vi modtog ene og alene en orientering. Det er rigtigt, hvad hr. Tom Behnke siger, at hr. Aage Brusgaard fra Fremskridtspartiet sagde, at Fremskridtspartiet gik ind for storamtet. Det var ikke vores melding på det møde. Jeg appellerer til indenrigsministeren om at gå op og bekræfte dette. Det er simpelt hen for billigt, jeg vil sige, det er for tarveligt, at hr. Tom Behnke og fru Annette Just at fremføre sådan nogle påstande. Det er direkte usandt.

Formanden:

Er vi så fremme ved hr. Frank Aaen som ordfører? – Ja, det er vi.

Frank Aaen (EL):

Jeg må indledningsvis i al fredsommelighed sige, at jeg er glad for, at vi i Enhedslisten har kunnet finde sammen, selv om vi var fra forskellige partier, som i mange år har brugt megen energi på at bekriige hinanden, og hvor den største energi som regel blev brugt på at finde det, der lige præcis kunne markere en forskel mellem partierne, der ellers i alt væsentligt, som det har vist sig, var enige om, hvorhen verden skal udvikle sig. Bare denne betragtning til indledning.

Dernæst vil jeg sige, at der jo er et klart flertal i Folketinget for at lave en reform, om ikke andet et helt klart flertal for at lave en reform omfattende den lille model – hvis altså regeringen havde villet det. Jeg synes også, jeg kan fornemme, at næsten alle er enige om, at status quo sådan set er noget skidt. Når jeg siger næsten alle, så er det, fordi jeg må undtage fru Pia Christmas-Møller, der jo tydeligvis er glad for, at vi har opnået status quo.

Vi har nogle gange i debatten prøvet at spørge regeringen – og måske kan vi i den efterfølgende runde få svar på det – hvorfor man gav så hurtigt op, hvorfor man efterlod hovedstaden i en så kompliceret situation, at vi kan se en masse problemer, der vanskeligt kan blive løst på en ordentlig måde.

Vi fik ikke svar, og derfor må jeg jo bruge lidt tid i min tale her på at gætte, hvorfor det gik galt. Var det mest uenighed i Socialdemokratiet selv? Jeg tænker på uenighed mellem Socialdemokratiet som samlet parti og Socialdemokratiet i København, som måske allerhelst bare vil notere, at der ikke sker noget, og så et tredje Socialdemokrati ovre i Jylland, som i hvert fald